

N:o 25.

Af herr **J. Johnsson** i Thorsberg, *om ändring i bestämmelserna angående maltdryckers tillhandahållande vid stationer å statens jernvägar.*

Med stöd af kongl. brefvet den 17 september 1858 har kongl. styrelsen för statens jernvägar meddelat tillstånd att, vid åtskilliga stationer af statens jernvägar, i derför uppförda hotell tillhandahålla allmänheten, bland annat, maltdrycker till salu.

Denna obegränsade rätt till utskänkning af maltdrycker — i s. k. tredje klassens rum — har å flera orter ledt till missbruk af betänklig art samt icke allenast i stor utsträckning främjat förbrukning af rusgifvande drycker, dit maltdrycker af större alkoholhalt lärer få hänföras, än ock, särskildt å landsbygden, der polisbevakningen är ringa, försvårat ordningens upprätthållande.

Med det stigande intresse för nykterhetens befrämjande, som lyckligtvis inom en del orter inträdt, hafva de kommuner, som arbeta för allmänhetens höjande i sedligt afseende, sökt förminska eller, der det visat sig att försäljningen medfört oordningar, om möjligt, förbjuda utskänkning af rusgifvande drycker. Den utskänkning af maltdrycker, som utöfvas å stationer vid statens jernvägar, har emellertid, huru förderfbringande för ortens befolkning och omkringliggande ort dessa än visat sig vara, ej kunnat hämmas, enär vederbörande myndigheter ansett, att 1 och 2 mom. i 14 § kongl. förordningen angående försäljning af maltdrycker den 24 oktober 1885 icke vore på ifrågavarande försäljningsrätt tillämplig.

Att den utskänkning af maltdrycker, som eger rum med anledning af tillstånd af kongl. styrelsen för statens jernvägar, skulle undandragas

kommunalmyndighets kontroll, är icke allenast stridande emot de principer, som äro uttalade i oförmälda kongl. förordning, utan jemväl emot den erkända grundsats, att magistraten och kommunalnämnden, som bättre än jernvägsstyrelsen och Kongl. Maj:ts befallningshafvande äro i tillfälle bedöma, huruvida utskänkning af rusgifvande drycker kan vara för orten skadlig, må, der så är fallet, vara berättigade att densamma förbjuda.

Det synes mig vara så mycket mindre skäl att utskänkning af maltdrycker, som utöfvas med anledning af tillstånd af kongl. styrelsen för statens jernvägar, undandrages kommunalnämnds och magistrats kontroll, som rätt till likartad försäljning vid enskild jernvägsstation är, enligt kongl. brefvet den 31 december 1875, underkastad de bestämmelser, som gälla för rätt, hvilken förvärfvats enligt kongl. förordningen den 28 oktober 1885.

Mot den skenbart berättigade invändning, att maltdrycker måste tillhandahållas resande, tillåter jag mig erinra, att det torde för resandes förplägning vara tillräckligt sörjdt, om vid de stationer, der tåg gör uppehåll för att resande må blifva i tillfälle intaga måltider, utskänkning af maltdrycker tillåtes endast under det sådant personförande tåg står inne å station, likasom till de å hotellet boende resande. Genom en dylik anordning skulle ej mindre resandes förplägning vara tillgodosedd än ock orten, der utskänkningen öfvas, vara förskonad från de skadliga verkningar, som i mer eller mindre mån äro förenad med försäljning af rusgifvande drycker.

På grund af hvad jag i korthet anfört vågar jag vördsamt hemställa, att Riksdagen må i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla,

att Kongl. Maj:t täckes föreskrifva sådan ändring i bestämmelsen angående tillhandahållandet af maltdrycker vid station å statens jernvägar, att magistrat och kommunalnämnd må, der oordningar af försäljningen uppstå, förbjuda utskänkning under annan tid, än då personförande tåg vid samma station gör uppehåll för att bereda resande tillfälle intaga måltider, likasom försäljning må vara tillåten till de å hotellet boende resande.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 23 januari 1891.

J. Johnsson.